

บทคัดย่อ

174442

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การวิเคราะห์เชิงพื้นที่เพื่อพิสูจน์สิทธิครอบครอง
และการทำประโยชน์ที่ดินโครงการฝายราษีไศล: กรณีศึกษา
ตำบลหนองแค อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ

ชื่อผู้เขียน : นายแสงชม พจน์สมพงษ์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : ภูมิศาสตร์

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ทวิ ทองสว่าง ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ คงคานนท์
3. อาจารย์พร้อมจิตร์ ตระกูลศิษฐ์

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เชิงพื้นที่เพื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์ที่ดินกับการอ้างสิทธิครอบครองและการทำประโยชน์ที่ดินโครงการฝายราษีไศล การศึกษาข้อเท็จจริงได้เลือกพื้นที่ตำบลหนองแค อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ เป็นกรณีตัวอย่างเนื่องจากเป็นที่ตั้งฝายราษีไศลและมีราษฎรอ้างสิทธิการครอบครองที่ดินทับซ้อนกันมากกว่าพื้นที่อื่น ๆ การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ. 2535 ตลอดจนพิสูจน์สิทธิครอบครองและการทำประโยชน์ที่ดินของราษฎรผู้เรียกร้องค่าชดเชยที่ได้รับผลกระทบจากโครงการฝายราษีไศลในเขตพื้นที่ศึกษา แนวทางการศึกษาได้ใช้ความรู้และเทคนิคในการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียม SPOT-2 ขาว-ดำ ปี พ.ศ. 2535 มาตรฐาน 1: 20,000 โดยใช้แผนที่จำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินโครงการเดียวกัน ปี พ.ศ. 2530 มาตรฐาน 1: 4,000 ที่ได้จากการแปลภาพถ่ายทางอากาศ ปี พ.ศ. 2530 มาแล้วเป็นฐานในการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียมด้วยสายตา พิจารณาร่วมกับแผนที่ภูมิประเทศแผนที่ดิน และข้อมูลอื่น ๆ การสำรวจภาคสนามโดยใช้เข็มทิศและเครื่องมือหาพิกัด

ตำแหน่งบนพื้นโลก เพื่อตรวจสอบในพื้นที่จริงและแก้ไขรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ถูกต้อง พร้อมทั้งถ่ายรูปแบบตัวอย่างพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณใกล้เคียงโครงการฯ คัดลอกขอบเขตและสัญลักษณ์การใช้ประโยชน์ที่ดินในภาพถ่ายจากดาวเทียมลงบนกระดาษเขียนแผนที่ จัดทำแผนที่จำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ. 2535 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยจัดการในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้วยวิธีการซ้อนทับข้อมูลแผนที่การอ้างสิทธิการครอบครองที่ดินกับแผนที่จำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ผลการวิเคราะห์เชิงพื้นที่พบว่า แปลงที่ดินที่ราษฎรอ้างสิทธิครอบครองหลายราย มีพื้นที่ทับซ้อนกัน เมื่อหักพื้นที่ที่ทับซ้อนแล้วจะมีพื้นที่ทำประโยชน์จำนวน 551 แปลง (จาก 856 แปลง) มีเนื้อที่การทำประโยชน์ที่ดิน 761.49 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.66 ของพื้นที่ที่อ้างสิทธิฯ ดังนั้นรัฐบาลควรจ่ายค่าชดเชยให้ราษฎรเป็นเงินทั้งสิ้น 24,367,680 บาท จากเดิมที่มีผู้เรียกร้องจำนวน 856 แปลง เนื้อที่ 5,574.08 ไร่ เป็นเงินทั้งสิ้น 178,370,560 บาท การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะช่วยทำให้รัฐบาลประหยัดงบประมาณแผ่นดินได้ถึง 154,002,880 บาท

ABSTRACT

174442

Thesis Title : A Spatial Analysis for Proving Land Ownership and Utilization in the Rasi Salai Dam Project: A Case Study of Tambon Nong Khae, Amphoe Rasi Salai, Changwat Si Sa Ket

Student's Name : Mr. Saengchom Phojsomphong

Degree Sought : Master of Science

Major : Geography

Academic Year : 2002

Advisory Committee:

1. Assoc. Prof. Tawee Tongsaewang	Chairperson
2. Asst. Prof. Chusak Kongkanon	
3. Miss Promchit Trakuldist	

This research was a case study of a spatial analysis for proving land ownership and utilization in the Rasi Salai Dam Project (RSDP). There were overlappings in the farmers' claims of land holding and utilization rights, causing contradiction of data on the total areas claimed. Tambon Nong Khae, Amphoe Rasi Salai, Changwat Si Sa Ket was selected as the site for the case study with the objectives of classifying land use of farmers in 1992 as well as proving land holding rights and land utilization of those who filed for compensation due to the construction the RSDP. A visual interpretation of black and white, SPOT-2 satellite image, taken in 1992 with a 1: 20,000 scale,

based on a land use map in 1987 with a 1: 4,000 scale was applied simultaneously with a topographic map, a soil map and other necessary information. Field checking was done with the use of a compass and the global positioning system in verifying land use types in 1992. The land use map was then overlaid with the land holding map.

The results of the study indicated that several parcels of land claimed were overlapped, only 551 parcels or 761.49 rai or 13.66 % of the total 856 parcels or 5,574.08 rai could be rightfully claimed. The government should pay only 24,367,680 baht instead of the 178,370,560 baht for compensation and 154,002,880 baht could be saved.